

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI

FACULTATEA DE ȘTIINȚE POLITICE, ADMINISTRATIVE ȘI ALE COMUNICĂRII

ȘCOALA DOCTORALĂ DE ADMINISTRAȚIE ȘI POLITICI PUBLICE

Teză de Doctorat

**EVALUAREA ACTIVITĂȚII ȘI NEVOILOR SERVICIULUI PARC AUTO AL
UNIVERSITĂȚII BABEȘ-BOLYAI ÎN VEDEREA DESIGNULUI UNUI PROGRAM DE
EFICIENTIZARE**

– REZUMAT –

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC:

Conf. Univ. Dr. Habil. Raluca-Ioana ANTONIE

STUDENT DOCTORAND:

Oliviu STOICA

Cluj-Napoca

2025

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT

INTRODUCERE

CAPITOLUL I. *MANAGEMENTUL STRATEGIC ȘI APLICABILITATEA ACESTUIA ÎN DOMENIUL TRANSPORTURILOR*

1.1. Evoluția conceptului de management

1.2. Managementul strategic al transporturilor

1.2.1. Argument

1.2.2. Tipuri de transport

1.3. Influențe asupra managementului strategic al transporturilor

1.3.1. Aspecte economice

1.3.2. Repere legislative care influențează managementul transporturilor

1.3.2.1. Legislația națională

1.3.2.2. Legislația europeană

1.4. Digitalizarea în transporturi

CAPITOLUL 2. *EVALUAREA ÎN SECTORUL PUBLIC*

2.1. Evaluarea în domeniul transporturilor

2.1.1. Indicatori privind evaluarea în domeniul transporturilor

CAPITOLUL 3. *METODOLOGIA*

CAPITOLUL 4. *EVALUAREA ACTIVITĂȚII PARCULUI AUTO*

4.1. Istoricul parcului auto universitar

4.2. Managementul strategic al transporturilor în cadrul Universității Babeș-Bolyai.

Analiza Planurilor Strategice 2008 – 2024

4.2.1. Management administrativ și planificare strategică în cadrul Universității

Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca

4.2.2. Colaborarea cu mediul socio-economic

4.3. Analiza activității Parcului Auto al Universității Babeș-Bolyai (2019-2024)

4.4. Managementul comparat al mobilității

4.5. Analiză comparată a parcurilor auto universitare

4.5.1. Parcurile auto din centrele universitare București, Iași și Cluj-Napoca

4.5.2. Analiză comparativă UBB – alte universități din România (2018 – 2022)

CAPITOLUL 5. *EVALUAREA NEVOILOR PARCULUI AUTO*

5.1. Analiză SWOT a parcului auto al Universității Babeș-Bolyai

5.1.1. Scenariul introducerii leasingului auto

5.2. Mobilitatea verde – o perspectivă sociologică

5.2.1. Mobilitatea verde în România

CAPITOLUL 6. *DESIGNUL UNUI PROGRAM DE EFICIENTIZARE A PARCULUI AUTO*

6.1. Componenta operațională

6.2. Componenta ”verde”

CONCLUZII FINALE ȘI RECOMANDĂRI

BIBLIOGRAFIE

ANEXE

Administrația publică a cunoscut o dezvoltare accelerată care i-a gravat, tot mai pregnant, responsabilități în domenii care nu-i erau specifice până recent – între acestea se numără și *mobilitatea*. Modul în care ne deplasăm (în sensul larg al cuvântului) intră tot mai mult în sfera răspunderii publice. Teza de față este tributară ideii conform căreia instituțiile publice trebuie să formuleze și să implementeze soluții care să vină în întâmpinarea schimbărilor care se prefigurează în domeniul mobilității, fiind nevoie de o schemă de evaluare a modului în care funcționează serviciile de transport și un design de program care să asigure eficientizarea lor. Aceasta este, așadar, perspectiva care a fundamentat prezenta teză de doctorat, într-un context general care indică faptul că mobilitatea este în plină transformare.

Capitolul I al tezei abordează conceptul de management strategic, privit din perspectiva domeniului transporturilor. Aici, nu m-am limitat doar la a prezenta aspectele cele mai relevante cu privire la acest concept, ci am și argumentat utilitatea acestuia. Tot aici, am explicat faptul că, fiind un domeniu în continuă expansiune, transporturile trebuie să țină cont de cele două ”forțe” care acționează asupra sa: este vorba despre aspectele legislative și de cele economice. Le-am descris pe fiecare în detaliu, cu referire la acte normative și la date statistice. Tot în această parte a lucrării am scris și despre digitalizarea în transporturi, care exercită o presiune aparte asupra administrației publice și care se află în strânsă legătură cu ”transportul curat”, ”verde”, ”electric” etc.

Capitolul II al tezei tratează *in extenso* tema evaluării în sectorul public – de altfel, tema centrală a lucrării. Evaluarea este esențială întrucât poate determina gradul de implementare al unui proiect, precum și calitatea implementării acestuia și impactul pe care îl are. Am expus aici argumentele pe care le utilizează literatura de specialitate în definirea rolului determinant pe care îl are evaluarea asupra succesului oricărui program în administrația publică. Totodată, am subliniat – cu argumentele specifice etapei de revizuire a literaturii – faptul că evaluarea trebuie înțeleasă ca un proces fundamentat științific. Cercetarea trebuie să stea la baza întregului demers de evaluare, atât în faza *ex-ante*, cât și în cea *ex-post*. Doar apelând la rigorile cercetării științifice evaluarea poate să asigure obiectivitatea și, în definitiv, credibilitatea întregului demers pe care îl presupune. De altfel, evaluarea fundamentată științific este necesară și pentru că astfel există o mai mare certitudine privind dovezile pe care aceasta se bazează, eludând factorul de natură politică sau emoțională și asigurând că evaluarea este una ”information-based” (Kononenko & Bratko,

1991), "evidence-based" (Sanderson, 2003) sau "fact-based" (Xue et al., 2025). Cu toate acestea, e important ca evaluarea să nu facă abstracție de date care privesc percepția publică – cea care, la rândul său, poate fi relevantă în a reflecta sensibilități privind oportunitatea unui proiect. Tot în acest capitol am abordat și marile paradigme privind evaluarea în sectorul public, prezentând dezbaterile din literatura de specialitate cu referire la analiza *cost-beneficiu* – augmentată prin lărgirea spectrului de evaluare, astfel încât aceasta să acopere dinamica dezvoltării economice, impactul asupra mediului, factorul politic-guvernamental, interacțiunile de la nivel internațional, dar și aspecte care țin de siguranță și de infrastructura de transport. Am evidențiat aici și modul în care a fost dezvoltat un cadru multicriterial de evaluare comparativă. Factori precum *mediul, atitudinile publice și sănătatea publică* sunt tot mai relevanți în literatura de specialitate când vine vorba despre managementul strategic al transporturilor.

Studiile de specialitate pe care le-am aprofundat subliniază modul în care sectorul transporturilor nu doar că este influențat semnificativ de toți factorii menționați anterior, dar și reversul este valabil: transporturile influențează semnificativ, la rândul lor, economia, mediul și societatea. De aceea, o observație interesantă a fost aceea că multe proiecte subestimează adesea costurile indirecte, cele care au efecte mai puțin evidente la o primă vedere. Ca atare, am prezentat în lucrare și indicatorii pe care îi utilizează evaluarea în domeniul transporturilor, printre aceștia numărându-se și *durabilitatea, sustenabilitatea, ciclul de viață al autovehiculelor, dinamica dezvoltării socio-economice*.

Capitolul III al tezei de doctorat detaliază metodologia lucrării. Demersul meu științific este calat asupra studiului de caz reprezentat de Parcul Auto al Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Întrebarea de cercetare de la care am pornit privește potențialul de eficientizare a activității Serviciului Parc Auto al UBB (*RQ: Cum poate fi eficientizată activitatea Serviciului Parc Auto al Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca?*), iar analiza empirică a urmărit evaluarea activității acestui serviciu din cadrul universității, precum și dezvoltarea unui design de program care să permită o mai bună funcționare a acestuia. Pentru a-și atinge obiectivele, lucrarea utilizează un mix de metode de cercetare, înscriindu-se așadar în paradigma mult-metodă, care presupune utilizarea atât a metodelor cantitative, cât și a celor calitative. În ceea ce privește metodele cantitative, am recurs la ancheta sociologică, având ca instrument de cercetare chestionarul. Această metodă a fost utilă cu precădere în etapa de înțelegere a percepțiilor publice

privind utilitatea mobilității verzi. Am adăugat reprezentări statistice în baza datelor culese din arhiva UBB, astfel încât să relievez tendințele privind mobilitatea la nivelul universității. Când privește metodele calitative, am utilizat analiza de conținut pentru a studia și compara datele obținute prin aplicarea unor interviuri structurate reprezentanților diferitelor parcuri auto universitare din țară.

Așadar, în **Capitolul IV** am studiat, într-o primă etapă, evoluția istorică a activității *Serviciului Parc Auto* al UBB, utilizând documente identificate în arhiva universității (cele mai vechi datează din 1968). Am completat această perspectivă istorică prin realizarea unei analize de conținut a *Planurilor Strategice* care au ghidat dezvoltarea Universității Babeș-Bolyai în perioada 2008 – 2024. Importanța pe care o acordă UBB propriilor servicii de transport a devenit tot mai evidentă – atât în documentele studiate, cât și în evoluția efectivă a parcului auto. Tot aici, am evaluat nevoile parcului auto al UBB, în baza datelor culese. Am realizat apoi o analiză comparată a activității serviciilor parc auto ale universităților din România. Studiile de caz sunt reprezentate de parcurile auto ale *Universității Tehnice din Cluj-Napoca*, *Universității de Vest din Timișoara*, *Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași*, *Universității de Științe Vieții “Ion Ionescu de la Brad” din Iași*, *Universității Tehnice “Gheorghe Asachi” din Iași* și *Universității “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca*. Parcurile auto reprezintă o componentă importantă în mecanismul de funcționare al acestor universități, asigurând nu doar mobilitatea persoanelor și a mărfurilor din cadrul acestora, ci și flexibilitatea organizațională.

Capitolul V abordează un alt aspect central al lucrării, și anume: evaluarea nevoilor parcului auto – apelând la analiza SWOT (testând și scenariul introducerii *leasingului auto*) și ancheta sociologică. Teza se oprește, astfel, și asupra percepțiilor publice privind mobilitatea, cu referire la atitudini privind transportul public așa-numit “tradițional” (cu vehicule cu emisii de carbon), vehicule cu emisii de carbon reduse, vehicule hibrid și vehicule complet electrice. În acest scop, am analizat – tot în cadrul acestui capitol – un set original de date ($N = 2.527$) colectate online, care oferă o înțelegere a modului în care opinia publică percepe dezvoltarea transporturilor, cu accent asupra potențialului social pe care îl are tema mobilității verzi. Datele analizate au indicat un aspect relativ surprinzător: în România, mobilitatea verde reprezintă o temă cu un potențial semnificativ în direcția polarizării sociale. Considerată până relativ recent o soluție cvasi-unanim acceptată pentru reducerea poluării și combaterea schimbărilor climatice, se pare că mobilitatea

verde nu se bucură de o percepție publică omogenă. Datele utilizate în acest capitol indică faptul că tranziția către un sistem de transport mai sustenabil poate genera tensiuni între segmente diferite ale populației. Există o categorie a celor care resping tranziția către vehiculele electrice, însă cu toate acestea tendința spre sustenabilitatea în transporturi există și cunoaște fluctuații în funcție de nivelul de susținere față de Uniunea Europeană.

În baza tuturor acestor rezultate, am dezvoltat în cadrul **Capitolului VI** un design de program care să eficientizeze activitatea parcului auto universitar, precum și o schemă de evaluare a eficienței parcului auto universitar. Am urmărit ca această schemă să aibă o funcționalitate largă, dincolo strict de instituția care reprezintă studiul de caz al acestei teze. Abordarea avută în vedere pentru *designul* de program este una integrată, reprezentând o propunere care să satisfacă atât nevoile de la nivelul administrației – îmbunătățind astfel activitatea de colectare a solicitărilor, cât și nevoile utilizatorilor – care să poată transmite solicitările lor într-un mod cât mai facil. Designul prezintă atât partea de *back-end*, cât și cea de *front-end*, realizată în colaborare cu specialiști ai *Direcției Tehnologiei Informației și Comunicațiilor* din cadrul Universității Babeș-Bolyai. Totodată, am dezvoltat o schemă de evaluare a eficienței unui parc auto, având în componența sa o serie de indicatori. Astfel cum poate fi observat în Figura 1 (mai jos), am grupat acești indicatori în două categorii – una dintre ele făcând referire la *componenta operațională* (integrând, astfel, o abordare mai degrabă clasică), iar cealaltă la o așa-numită *componentă verde*, reflectând asupra modului în care numărul autovehiculelor ecologice își poate aduce contribuția la eficientizarea cheltuielilor parcului auto (există referiri și la digitalizarea solicitărilor).

Indicator	Componentele indicatorului	Eficiență
<i>Componenta operațională</i>	Carburanți	$C = \left(\frac{\text{valoarea cheltuielilor cu carburanții}}{\text{valoarea totală a cheltuielilor operaționale}} \right) \times 100$
	Asigurări autovehicule	$A = \left(\frac{\text{valoarea cheltuielilor cu asigurările autovehiculelor}}{\text{valoarea totală a cheltuielilor operaționale}} \right) \times 100$
	Reparații și întreținere autovehicule	$R = \left(\frac{\text{valoarea cheltuielilor cu reparațiile autovehiculelor}}{\text{valoarea totală a cheltuielilor operaționale}} \right) \times 100$
<i>Componenta „verde”</i>	Achiziția de autovehicule ”verzi”	$V = \frac{(E \times 50\%)}{N}$
	Digitalizarea solicitărilor	<i>Eliminarea documentelor în format fizic</i>

Figura 1. Model de indicatori de evaluare privind eficientizarea parcurilor auto universitare.

Concluziile pe care le-am formulat în încheierea tezei privesc spre viitor: programele de evaluare a serviciilor de transport vor trebui să țină cont, foarte probabil, și de dezvoltarea unor modele predictive pentru acomodarea ofertei/capacității de transport la cererea care există din partea personalului și a transportului de mărfuri. Totodată, managementul strategic al transporturilor, chiar la nivelul parcurilor auto universitare, va trebui cel mai probabil să își dezvolte capacitatea de a integra opțiuni de transport alternativ, măcar pentru acel public interesat de astfel de variante, mai sofisticat sau mai pretențios – cel puțin din perspectiva modului în care pot fi derulate proiecte care să comunice cu ideea de ”smart city”. Sau pentru persoane care, din varii motive (dizabilitate, anumite condiții de sănătate etc.) vor avea nevoie de personalizarea transportului (Stark & Gebhardt, 2025). De altfel, cele mai recente studii de specialitate indică faptul că transporturile virează puternic spre sistemele ”user-centric”, iar viitorul pare a rezerva apariția unor ”super-aplicații” (”super-apps”), care vor deveni utile nu doar dintr-o perspectivă de guvernare, ci și ca opțiune de dezvoltare organizațională (Weiss & Hasselwander, 2025). Alte studii recente ne îndrumă să privim către potențialele beneficii și provocări ale interacțiunii om-robot, între care emergența autovehiculelor autonome (în engleză: ”self-driving car”), cu rute de navigație deschise, tot mai utilizate în diferite sectoare și care – dincolo de eficiența transportului – deschid debateri ample privind încrederea în astfel de sisteme (Holden et al., 2020; Zilahy & Mester, 2024).

Ambiția generală care a implusionat întreg acest demers științific a comportat o dublă dimensiune: pe de o parte, una eminamente științifică, iar pe de cealaltă parte, una profesională: speranța este că acest efort va putea aduce o minimă contribuție la îmbunătățirea serviciilor de transport universitar – din cadrul UBB și numai – astfel încât efectele benefice să se facă simțite atât la nivel administrativ (intern), cât și în privința modului în care interacționează cu aceste servicii angajații, partenerii instituționali și societatea în general (extern).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Albuquerque, F. D., Maraqa, M. A., Chowdhury, R., Mauga, T., & Alzard, M. (2020). Greenhouse gas emissions associated with road transport projects: current status, benchmarking, and assessment tools. *Transportation Research Procedia*, 48, 2018-2030.
2. Ansell, C., Sørensen, E., & Torfing, J. (2023). Public administration and politics meet turbulence: The search for robust governance responses. *Public Administration*, 101(1), 3-22.
3. Antonie R. (2013), *Evaluarea programelor*, Editura Tritonic Books, București.
4. Antonov, A. A. (2020). Digitization of processes of sea freight transportation. National Aviation University. <https://er.nau.edu.ua/items/b776ad94-1ff8-46f3-8cbe-65ec55727393>
5. Baba, Cătălin (2002). "O nouă interacțiune cu mediul social-economic", în Baba, Cătălin, Gorun, Adrian (editori). *Politici publice. Opțiuni ale dezvoltării unei democrații durabile*. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
6. Balogun, B., & Křížová, M. (2024). The varieties of European colonialism in Central and Eastern Europe: The Polish and the Czech Cases. *Interventions*, 1-19.
7. Bănică, A., Eva, M., & Iașu, C. (2019). Perceptions of green and smart urban transport issues in Romanian cities: A preliminary exploratory analysis. *Territorial Identity and Development*, 4(2), 58-75.
8. Baranauskienė, J. (2024). Evaluation of Public Projects in the Light of Sustainability. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 46(2), 174-182.
9. Belamkar, S., & Das, P. (2021). An Empirical SWOT analysis on passenger automobile leasing service with special focus on Indian Market. *International Journal of Advances in Engineering and Management (IJAEM)*, 3(1), 457-460.
10. Bilyalova, A., Vaslavskaya, I., Guskova, M., Egorova, L., & Khalturin, R. (2020, October). Digital Technologies in Transport Industry. In *International Conference on Comprehensible Science* (217-226). Cham: Springer International Publishing.

11. Browne, D., & Ryan, L. (2011). Comparative analysis of evaluation techniques for transport policies. *Environmental Impact Assessment Review*, 31(3), 226-233.
12. Brunner, H., Hirz, M., Hirschberg, W., & Fallast, K. (2018). Evaluation of various means of transport for urban areas. *Energy, Sustainability and Society*, 8(1), 1-11.
13. Bruun, E., & Vanderschuren, M. (2017). Assessment methods from around the world potentially useful for public transport projects. *Journal of Public Transportation*, 20(2), 103-130.
14. Bryson, J. M., Berry, F. S., & Yang, K. (2010). The state of public strategic management research: A selective literature review and set of future directions. *The American review of public administration*, 40(5), 495-521.
15. Bueno, P. C., Vassallo, J. M., & Cheung, K. (2015). Sustainability assessment of transport infrastructure projects: A review of existing tools and methods. *Transport reviews*, 35(5), 622-649.
16. Colantone, I., Di Lonardo, L., Margalit, Y., & Percoco, M. (2024). The political consequences of green policies: Evidence from Italy. *American Political Science Review*, 118(1), 108-126.
17. Degan, G., Braidotti, L., Marinò, A., & Bucci, V. (2021). LCTC ships concept design in the North Europe- Mediterranean transport scenario focusing on intact stability issues. *Journal of Marine Science and Engineering*, 9(3), 278.
18. Dobbs, M., Gravey, V., & Petetin, L. (2021). Driving the European Green Deal in turbulent times. *Politics and Governance*, 9(3), 316-326.
19. Echeverría, L., Gimenez-Nadal, J. I., & Molina, J. A. (2022). Green mobility and well-being. *Ecological Economics*, 195, 107368.
20. Folęga, P., & Burchart-Korol, D. (2017). Environmental assessment of road transport in a passenger car using the life cycle approach. *Transport Problems*, 12.
21. Gavrilidis, A. A., Popa, A. M., Nita, M. R., Onose, D. A., & Badiu, D. L. (2020). Planning the “unknown”: Perception of urban green infrastructure concept in Romania. *Urban Forestry & Urban Greening*, 51, 126649.
22. Goldman, T., Gorham, R. (2006). Sustainable urban transport: Four innovative directions. *Technology in society*, 28(1-2).

23. Golzar, J., Noor, S., & Tajik, O. (2022). Convenience sampling. *International Journal of Education & Language Studies*, 1(2), 72-77.
24. Govindan, K., Rajendran, S., Sarkis, J., & Murugesan, P. (2015). Multi criteria decision making approaches for green supplier evaluation and selection: a literature review. *Journal of cleaner production*, 98, 66-83.
25. Grechan, A., Kompanets, K., Bezuglyi, A., & Hroza, A. M. (2020). Strategic development and ensuring competitiveness of transport companies in the context of market digitization. *International Journal of Management (IJM)*, 11(6), 1124-1133.
26. Gubernat, R., & Rammelt, H. P. (2021). “Vrem o țară ca afară!”: How Contention in Romania Redefines State-Building through a Pro-European Discourse. *East European Politics and Societies*, 35(1), 247-268.
27. Hagaseth, M., Rødseth, Ø. J., Krogstad, T., & Bakke, M. (2023). A new architectural framework for digitalization of maritime Intelligent transport systems. *TransNav: International Journal on Marine Navigation and Safety of Sea Transportation*, 17(4): 769-780. DOI: [10.12716/1001.17.04.02](https://doi.org/10.12716/1001.17.04.02)
28. Hancock, L., & Nuttman, S. (2014). Engaging higher education institutions in the challenge of sustainability: sustainable transport as a catalyst for action. *Journal of cleaner production*, 62, 62-71.
29. Haustein, S., & Hunecke, M. (2013). Identifying target groups for environmentally sustainable transport: assessment of different segmentation approaches. *Current Opinion in Environmental Sustainability*, 5(2), 197-204.
30. Haustein, S., & Nielsen, T. A. S. (2016). European mobility cultures: A survey-based cluster analysis across 28 European countries. *Journal of Transport Geography*, 54, 173-180.
31. Hînțea, Călin Emilian (2007). *Management public*. Editura Accent, Cluj-Napoca.
32. Huang, H., De Smet, Y., Macharis, C., & Doan, N. A. V. (2021). Collaborative decision-making in sustainable mobility: identifying possible consensuses in the multi-actor multi-criteria analysis based on inverse mixed-integer linear optimization. *International Journal of Sustainable Development & World Ecology*, 28(1), 64-74.

33. Hunold, C. (2005). Green political theory and the European Union: the case for a non-integrated civil society. *Environmental politics*, 14(3), 324-343.
34. Illahi, U., & Mir, M. S. (2020). Development of indices for sustainability of transportation systems: A review of state-of-the-art. *Ecological Indicators*, 118, 106760.
35. Jadhav, B., Kulkarni, A., Khang, A., Kulkarni, P., & Kulkarni, S. (2025). Beyond the horizon: Exploring the future of artificial intelligence (ai) powered sustainable mobility in public transportation system. In *Driving Green Transportation System Through Artificial Intelligence and Automation: Approaches, Technologies and Applications* (pp. 397-409). Cham: Springer Nature Switzerland.
36. Jiang, H., Lin, P., & Qiang, M. (2016). Public-opinion sentiment analysis for large hydro projects. *Journal of Construction Engineering and Management*, 142(2), 05015013.
37. Joumard, R., & Nicolas, J. P. (2010). Transport project assessment methodology within the framework of sustainable development. *Ecological Indicators*, 10(2), 136-142.
38. Kabeyi, M. (2019). Organizational strategic planning, implementation and evaluation with analysis of challenges and benefits. *International Journal of Applied Research and Studies*, 5(6), 27-32.
39. Kafel, T., & Ziębicki, B. (2021). Dynamics of the evolution of the strategic management concept: From the planning school to the neo-strategic approach. *Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation*, 17(2), 7-28.
40. Kang, E., & Hwang, H. J. (2021). Ethical conducts in qualitative research methodology: Participant observation and interview process. *Journal of Research and Publication Ethics*, 2(2), 5-10.
41. Karlsson, I. C. M., Mukhtar-Landgren, D., Smith, G., Koglin, T., Kronsell, A., Lund, E., ... & Sochor, J. (2020). Development and implementation of Mobility-as-a-Service—A qualitative study of barriers and enabling factors. *Transportation Research Part A: Policy and Practice*, 131, 283-295.
42. Kepaptsoglou, K., Meerschaert, V., Neergaard, K., Papadimitriou, S., Rye, T., Schremser, R., & Vleugels, I. (2012). Quality management in mobility management: a

- scheme for supporting sustainable transportation in cities. *International Journal of Sustainable Transportation*, 6(4), 238-256.
43. Keseru, I., Bulckaen, J., & Macharis, C. (2016). The multi-actor multi-criteria analysis in action for sustainable urban mobility decisions: the case of Leuven. *International Journal of Multicriteria Decision Making*, 6(3), 211-236.
 44. Klophaus, R. (2025). AI-generated SWOT analysis of emerging technologies in air transportation: Potential and limitations. *Research in Transportation Business & Management*, 59, 101316.
 45. Knill, C., & Tosun, J. (2020). *Public policy: A new introduction*. Bloomsbury Publishing.
 46. Kumar, R., Mishra, R. K., Chandra, S., & Hussain, A. (2021). Evaluation of urban transport-environment sustainable indicators during Odd–Even scheme in India. *Environment, Development and Sustainability*, 23, 17240-17262.
 47. Lazăr D. T., Inceu A. M. (2000), *Managementul financiar al comunităților locale*, Editura Gewalt, Cluj-Napoca.
 48. Lukács, József, Sabău, Claudia, Septimia (2023), *Patrimoniul arhitectural al Universității Babeș-Bolyai. O incursiune în istorie orașului*, Centrul de Studii Transilvane, Cluj-Napoca.
 49. Macharis, C., & Bernardini, A. (2015). Reviewing the use of Multi-Criteria Decision Analysis for the evaluation of transport projects: Time for a multi-actor approach. *Transport policy*, 37, 177-186.
 50. Mateichyk, V., Khrutba, V., Kharchenko, A., Khrutba, Y., Protsyk, O., & Silantieva, I. (2021). Developing a tool for environmental impact assessment of planned activities and transport infrastructure facilities. *Transportation Research Procedia*, 55, 1194-1201.
 51. Naganathan, H., & Chong, W. K. (2017). Evaluation of state sustainable transportation performances (SSTP) using sustainable indicators. *Sustainable cities and society*, 35, 799-815.
 52. Namugenyi, C., Nimmagadda, S. L., Reiners, T. (2019), ‘Design of a SWOT analysis model and its evaluation in diverse digital business ecosystem contexts’, *Procedia Computer Science*, 159, 1145-1154.

53. Patton, M. Q. (2018). Evaluation science. *American Journal of Evaluation*, 39(2), 183-200.
54. Perra, V. M., Sdoukopoulos, A., & Pitsiava-Latinopoulou, M. (2017). Evaluation of sustainable urban mobility in the city of Thessaloniki. *Transportation research procedia*, 24, 329-336.
55. Poliński, J., & Ochociński, K. (2020). Digitization in rail transport. *Problemy Kolejnictwa*, (188), 137-148.
56. Pu, S., & Lam, J. S. L. (2021). Greenhouse gas impact of digitalizing shipping documents: Blockchain vs. centralized systems. *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 97, 102942.
57. Ramos, É. M. S., Bergstad, C. J., Chicco, A., & Diana, M. (2020). Mobility styles and car sharing use in Europe: attitudes, behaviours, motives and sustainability. *European Transport Research Review*, 12, 1-12.
58. Rădulescu, C. Z. (2020). O abordare multi-criterială pentru selecția produselor software de simulare bazată pe metoda Matter Element. *Romanian Journal of Information Technology & Automatic Control/Revista Română de Informatică și Automatică*, 30(2), 27-40.
59. Rajsman, M., & Škorput, P. (2022). Methodological approach for evaluation and improvement of quality transport service in public road passenger transport. *Tehnički vjesnik*, 29(1), 139-148.
60. Rohács, J., & Rohács, D. (2020). Total impact evaluation of transportation systems. *Transport*, 35(2), 193-202.
61. Șandor, S. D. (2013), *Metode și tehnici de cercetare în științele sociale*, Tritonic, București.
62. Schofield, T. (2013) 'Critical success factors for knowledge transfer collaborations between university and industry', 2013, *Journal of Research Administration*, 44 (2), 38-56.
63. Seppo, M., Lilles, A. (2012). 'Indicators measuring university-industry cooperation', 2012, *Discussions on Estonian Economic Policy*, 20(1): 204 – 225.
64. Shadish, W. R. (1998). Evaluation theory is who we are. *The American Journal of Evaluation*, 19(1), 1-19.

65. Singh, P. (2024). The Politics of Contagion: States, Societies, and the Control and Consequences of Infectious Diseases. *Annual Review of Political Science*, 27.
66. Stoica, O. (2023). Managementul strategic al parcurilor auto aparținând universităților. Un studiu comparat. *Revista Transilvană de Științe Administrative*, 25(52), 65-76.
67. Valentin, V., & Bogus, S. M. (2015). Assessing the link between public opinion and social sustainability in building and infrastructure projects. *Journal of green building*, 10(3), 177-190.
68. Valentin, V., Naderpajouh, N., & Abraham, D. (2018). Impact of characteristics of infrastructure projects on public opinion. *Journal of Management in Engineering*, 34(1), 04017051.
69. Violato, R. R., Galves, M. L., & de Oliveira, D. D. G. (2014). Non-motorized mobility in central urban areas: application of multi-criteria decision aid in the city of Campinas, Brazil. *International journal of sustainable transportation*, 8(6), 423-446.
70. Weiss, D., & Hasselwander, M. (2025). Super apps and the mobility transition. *Environmental Innovation and Societal Transitions*, 55, 100955.
71. Xue, H., Zhang, J., & Zhang, X. (2025). Facts or Feelings? Leveraging Emotionality as a Fact-Checking Strategy on Social Media in the United States. *Social Media+ Society*, 11(1), 20563051251318172.
72. Zalmanovitch, Y. (2014). Don't reinvent the wheel: the search for an identity for public administration. *International Review of Administrative Sciences*, 80(4), 808-826.
73. Zilahy, D., & Mester, G. (2024). Factors Affecting the Adoption of Self-Driving Cars. *Interdisciplinary Description of Complex Systems: INDECS*, 22(6), 732-737.
74. Żuk, P., & Żuk, P. (2024). Ecology for the rich? Class aspects of the green transition and the threat of right-wing populism as a reaction to its costs in Poland. *Sustainability: Science, Practice and Policy*, 20(1), 2351231.